



ת"פ 7091/03/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 7091-03-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י עו"ד יעל גבעוני
נגד	
פלוני	
הנאשם	ע"י עו"ד רוני מתניה

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 3.7.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום, כדלקמן:
- **באישום הראשון** - בעבירה של יבוא סמים מסוכנים, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים[נוסח חדש], התשל"ג - 1973.
לפי האישום הראשון, לפני יום 31.5.18 הזמין הנאשם מהולנד דרך האינטרנט, סם מסוכן מסוג קוקאין, תמורת 300 דולר. ביום 31.5.18 הגיע משלוח לנאשם ובו מעטפה ובתוכה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.9112 גרם נטו.
- **באישום השני** - בעבירה של החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.
לפי האישום השני, במהלך חיפוש בבית הנאשם נמצאו בארון בכניסה לביתו הסמים הבאים: 10 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA; שברי טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 0.3978 גרם נטו; 17 טבליות של סם מסוכן מסוג אמפטאמין.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בתסקירו מיום 20.11.19, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 43, רווק, ומתגורר ברחובות עם אמו. הנאשם סיים 11 שנות לימוד בלבד בשל קשיים חברתיים ולימודיים. הנאשם שירת שירות צבאי מלא כמחסנאי. מגיל העשרה הנאשם סובל מתחושות בדידות ודיכאון ועל רקע זה השתמש לרעה באלכוהול לאורך השנים. הנאשם אובחן כסובל מהפרעת אישיות המנעותית ומהפרעה דיכאונית כרונית. לאחר השירות הצבאי הנאשם עבד בעבודות מזדמנות והשתמש בחומרים פסיכואקטיביים. הנאשם פנה לטיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי, אך בהיעדר הטבה, הפסיק את הטיפול. אביו של הנאשם נפטר לאחרונה בגיל 84 ואמו בת 78. הנאשם לא מנהל קשר זוגי או קשר חברתי מחוץ למסגרת המשפחתית. מזה כ-15 שנים עובד הנאשם



- כטכנאי מחשבים בחברה שבבעלות אחיו. הנאשם לוקח אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה. הנאשם מסר, כי לאחר שההשפעה המקלה של השימוש באלכוהול על תחושות הבדידות פגה, החליט להתנסות בסמים מסוג קוקאין ו-MDMA אותם הזמין מחו"ל. הנאשם שלל כוונה לסחור בהם. עוד מסר, כי מאחר והסמים לא סייעו לו, הפסיק את השימוש בהם והם נותרו בביתו. מאז ביצוע העבירות הנאשם אינו משתמש בחומרים פסיכואקטיביים והביע נכונות לפנות לפסיכיאטר. בבדיקת שתן שמסר הנאשם לא נמצאו שרידי סמים.
- להתרשמות שירות המבחן, הנאשם עושה מאמצים לתפקד באופן תקין לצד קשיים חברתיים ורגשיים משמעותיים שלא טופלו כראוי ואף הוחמרו. להערכת שירות המבחן, מעורבות הנאשם בעבירות קשורה להפרעה הנפשית ממנה הוא סובל. כיום, הנאשם מביע נכונות להשתלב בטיפול. עוד העריך שירות המבחן, כי השתלבות הנאשם בטיפול תפחית את הסיכון לביצוע עבירות בעתיד. מכאן, ביקש שירות המבחן דחייה לצורך שילוב הנאשם בטיפול.
4. בתסקיר משלים מיום 11.2.20 ציין שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בטיפול פסיכולוגי, מגיע מדי שבוע ומשתף פעולה. מדו"ח הפסיכיאטר עולה, כי לא נמצאה עדות לקיומה של הפרעה אפקטיבי מאג'ורית או מצב פסיכוטי. הנאשם אובחן על הרצף האוטיסטי עם תפקוד גבוה, לצד הפרעה אישיות המנעותית. להתרשמות שירות המבחן, ההליך המשפטי מהווה גורם משמעותי ומרתיע עבורו והשילוב בטיפול הפחית את הסיכון לביצוע עבירות בעתיד. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.
5. בתסקיר אחרון מיום 27.5.20 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם חזר לטיפול מותאם למצבו הכולל מעקב פסיכיאטרי וטיפול פרטני עם פסיכולוג פרטי. הנאשם מסר, כי בתקופת הקורונה שהה בבית אמו, לא יצא לעבודה ורוב הזמן היה במחשב. בחודש מאי חזר לעבודה מלאה וחש סיפוק ושביעות רצון מעבודתו. הנאשם מעוניין להמשיך ולהגיע לטיפול ומסר בדיקות שתן ללא שרידי סם. כן דווח מטעם הפסיכולוג המטפל, כי הנאשם מגיע לפגישות בקביעות, למעט בתקופת הקורונה. הנאשם מחויב להליך ומשתף פעולה כפי יכולתו. להתרשמותו, הנאשם בעל לקות בתקשורת. להערכת שירות המבחן, השתלבות הנאשם בטיפול ארוך תפחית סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. מכאן חזר שירות המבחן על המלצתו מיום 11.2.20.
6. לפי חוות דעת וועדת אבחון מיום 17.6.20 הנאשם מתפקד ברמה שאינה מוגבלות שכלית התפתחותית. עוד צוין, כי נמצאה הפרעה על רצף אוטיסטי עם תפקוד גבוה לצד הפרעת אישיות המנעותית. מכאן אובחן הנאשם כעונה על הקריטריונים להפרעה על רצף אוטיסטי (ASD) ודיסטמיה. עם זאת, הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו.

ראיות לעונש

7. אחיו של הנאשם, מר אודי קוז'וקרוב, המבוגר מהנאשם ב-18 שנים, העיד לעונש. לדבריו, מגיל צעיר הנאשם גילה תכונות של התבודדות והאינטראקציה החברתית שלו שואפת לאפס. לדבריו, הנאשם ניהל תקשורת במשך השנים רק עמו, עם הוריו ועם שתי אחיותיו הגדולות, והוא נמצא רוב הזמן בחדרו בבית. עוד מסר, כי הנאשם עובד אצלו מעל 10 שנים בתחום המחשוב, רוב העבודה נעשית מהבית ויש תקשורת מינימלית בלבד עם לקוחות.

טענות הצדדים לעונש

8. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בריאותו של הציבור ושלום.
9. לטענתה, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון, כי הנאשם הזמין מחו"ל סמים קשים בשווי של 300 דולר, וכן החזיק בביתו שני סוגי סמים קשים בכמות שלא לצריכה עצמית.



10. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים. מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים.
11. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם יש לו עבר תעבורתי (עת/1); מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מביע צער וחרטה ונכון להשתלב בטיפול. הנאשם מסר בדיקות שתן ללא שרידי סם.
12. לטענתה, למרות נכונות הנאשם להשתלב בטיפול, הרי שבעבר הפסיק טיפול ביוזמתו וגם עתה, לא עבר הנאשם הליך טיפולי מלא ומשמעותי שיש בו כדי להצדיק חריגה לקולא מהמתחם, כהמלצת שירות המבחן.
13. באת כוח התביעה הוסיפה לאחר קבלת חוות דעת וועדת האבחון והתסקיר משלים, כי אין בהם כדי לשנות את עתירת התביעה, משום שהנאשם לא עבר הליך טיפול משמעותי.
14. לאור האמור, טענה כי אין להיעתר להמלצת שירות המבחן, אלא יש להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם הכולל מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.
15. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשם אמנם ייבא קוקאין, הסם הגיע לישראל, אולם לא הגיע אליו ולא נעשה בו שימוש. יתר על כן, העבירה בוצעה ללא תחכום אל כתובתו ומבלי שהנאשם ניסה להסתיר את מעשיו; הסמים שנמצאו בביתו היו סגורים בארון שרק לו היתה אליו גישה; ניתוקו החברתי של הנאשם והיותו על הרצף באוטיסטי היו בבסיס העבירות והוא לא היה מודע לחומרת מעשיו.
16. לטענתו, בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות ראשונה ושיתף פעולה בחקירה במלואה. הנאשם הודה בכתב האישום, כפי שהוא, וללא הסדר לעונש; הנאשם הפסיק את השימוש בסמים, כפי שגם עולה מתסקירי שירות המבחן; מצבו הנפשי מוגדר כבעל הפרעה אישיות וייתכן גם על הרצף האוטיסטי; הנאשם נעדר קשרים חברתיים ולא היה סיכון שהסם יגיע לציבור; הנאשם עובד מהבית ולא נשקף ממנו סיכון כלשהו; הנאשם מסר שתי בדיקות שנמצאו ללא שרידי סם; כל נסיונותיו של הנאשם לקבלת טיפול ציבורי לא צלחו והוא נרתם לטיפול פרטי ומשלם מכיסו.
17. עוד טען, כי בנסיבות אלו הטלת עונש של מאסר ממושך, ולו בדרך של עבודות, תגרום לנאשם נזק בלתי הפיך. לטענתו, גם אין הצדקה לשלילת רישיון נהיגה בהיעדר צריכה עצמית על ידי הנאשם.
18. בא כוח הנאשם הוסיף כי לאחר קבלת חוות דעת וועדת האבחון ותסקיר משלים, כי יש בחוות הדעת כדי ללמד כי הנאשם מצוי על הספקטרום האוטיסטי ובכך יש שיקול של ממש להקלה עם הנאשם. עוד הוסיף, כי יש לשקול לקולא גם את מגיפת הקורונה והקשיים העולים בהקשר זה בביצוע עבודות שירות מחוץ לבית.
19. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולחלופין, להטיל עליו מאסר קצר בדרך של בדרך של עבודות שירות וצו מבחן.



20. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי לא היה מודע לחומרת העבירה וסבר, כי הסם יועיל למצבו הנפשי. לדבריו, לאחר שהבין את חומרת מעשיו חדל מצריכת סמים והוא מצר על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

21. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי שני האישומים ענינם בתוכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)). על רקע הפרעת האישיות ממנה סובל הנאשם, בדידותו, ביצע הנאשם שתי עבירות סמים, האחת יבוא של סמים והשנייה, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. העבירות בוצעו על רקע דומה ובסמיכות זמנים. מכאן, שיש לראות את שני האישומים כאירוע אחד ולקבוע עונש הולם אחד בגינם.

22. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

23. בביצוע העבירות מושא כתב האישום פגע הנאשם בערכים החברתיים של שמירה על בריאותו ושלטומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני נזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, פגע בהגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 1274/16 עווד נ' מדינת ישראל (6.10.16); ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15.2.16); ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12); ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.12); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי (פ"ד נח (2) 734 (2004)).

24. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום היא בינונית. הנאשם י"בא מהולנד סם מסוג קוקאין במשקל 1.9112 גרם. המדובר ביבוא של סם קשה, ואין להקל בכך ראש. עם זאת, כמות הסם אינה גדולה והסם נתפס לפני שהגיע לנאשם. בנוסף, החזיק הנאשם בארון הכניסה לביתו 10 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, שברי טבליות סם מסוכן מסוג MDMA כן החזיק ב-17 טבליות של סם מסוכן מסוג אמפטאמין. גם כאן מדובר בסמים קשים, אולם לא בכמויות גדולות במיוחד.

25. כאן המקום להדגיש, כי הצדדים לא הגישו פסיקה כלל, ואף אני מצאתי קושי ממשי למצוא פסיקה המתאימה לנסיבות המדויקות של ביצוע העבירות, משום שלרוב יבוא סמים קשים כולל כמויות גדולות בהרבה.

26. מכאן, שיש ללמוד על מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות מתוך פסיקה מקבילה, תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות לנסיבות הענין:

- רע"פ 1473/18 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, בכך שהחזיק 4 יחידות סם מסוג קוקאין במשקל 1.6888 גרם ויחידת סם מסוג קוקאין במשקל 0.4185 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 2,000 ₪ ופסילת רישיון על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור התביעה וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. עם זאת, בית המשפט המחוזי מצא לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום והטיל על הנאשם מאסר



לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- עפ"ג (ב"ש) 31823-02-19 **אבו רקייק נ' מדינת ישראל** (13.2.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של **סחר בסמים** ונהיגה פוחזת. הנאשם סחר בשתי מנות קוקאין במשקל 1.04 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 2,000 ₪, התחייבות ופסילת רישיון בפועל;

- עפ"ג (מרכז) 5342-09-17 **עקיבא נ' מדינת ישראל** (3.12.2017) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, **בשתי עבירות של סחר ותיווך בסם** מסוכן מסוג קוקאין במשקל של פחות מ-2 גרם בכל אירוע, והחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס לשימוש עצמי. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים לכל עבירת סחר, אולם חרג מהמתחם וגזר על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות בשל הליך שיקום ותרומתו לצה"ל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.

- ע"פ (חי') 42203-02-10 **סוסן נ' מדינת ישראל** (3.6.10) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות בעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 1.1717 גרם נטו. לאחר הרשעתו צירף הנאשם תיק נוסף של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג הרואין, במשקל 0.8916 גרם נטו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסרים על תנאי ופסילה בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- ת"פ (י-ם) 16143-03-18 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (20.11.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, ב-**5 עבירות של סחר בסמים** מסוג קוקאין. הנאשם סחר 4 פעמים בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 0.36 גרם ופעם אחת במשקל של 0.736 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 5,000 ₪, צו מבחן והתחייבות;

- ת"פ (רח') 48281-08-18 **מדינת ישראל נ' אבו עדרה** (4.2.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של **החזקת סמים לצריכה עצמית, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** והפרת הוראה חוקית. לפי הכרעת הדין, הנאשם החזיק בסם מסוג הרואין במשקל של כ-2.6461 גרם וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.2179 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, מאסרים על תנאי וקנס בסכום של 1,000 ₪;

27. אכן, חלק מהפסיקה המפורטת עניינה בעבירות של החזקת סמים קשים או סחר בסמים ולא ביבוא. בחלק מהמקרים אף מדובר במספר עבירות או בשילוב בין עבירות. מטבע הדברים, עבירה של יבוא סמים חמורה יותר מעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והיא דומה, אולם לא זהה, לעבירה של סחר בסמים.

28. גם בעבירה של החזקת סמים מסוג MDMA ואמפטמינים אין פסיקה המתאימה במדויק לנסיבות המקרה. מכאן, שיש ללמוד על מדיניות הענישה הרלוונטית מתוך הענישה כאמור תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות:

- ת"פ (מרכז) 4550-03-11 **מדינת ישראל נ' קנפצאט** (16.6.11) - בית משפט המחוזי הרשיע את עמוד 5



הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של **סחר בסמים** בסם מסוג יאבה הכולל מתאמפטאמין. הנאשם מכר במספר הזדמנויות לשלושה אנשים שונים סם מסוג יאבה תמורת 200 ₪ לכדור. בית המשפט אישר את הסדר הטיעון והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 1,000 ₪;

- ת"פ (כ"ס) 5502-10-15 **מדינת ישראל נ' אלעזר ואח'** (7.12.17) - בית משפט השלום הרשיע את נאשמים 1 ו-2, לפי הודאתם, בעבירות של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**. הנאשמים החזיקו 30 טבליות סם מסוג MDMA ו-50 טבליות שבורות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, אולם חרג מהמתחם בעניינו של נאשם 1 והטיל עליו מאסר לתקופה של 3 חודשים, מאסר על תנאי צו מבחן וקנס. על נאשם 2 הטיל מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלווית;

- ת"פ (כ"ס) 5502-10-15 **מדינת ישראל נ' אלעזר** (7.12.17) - בית משפט השלום הרשיע את נאשם 1, לפי הודאתו, בעבירות של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית ושיבוש הליכי משפט. את נאשם 2 הרשיע, לפי הודאתו, בעבירות של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** וניסיון להשמדת ראיה. לפי כתב האישום, הנאשמים החזיקו ברכב 30 טבליות מסוג MDMA וכ-50 גרם שברי טבליות. בית המשפט הטיל על נאשם 1 מאסר לתקופה של 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבחן, קנס בסכום של 4,000 ₪ ופסילת רישיון על תנאי. על נאשם 2 הטיל מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבחן, קנס בסכום של 6,000 ₪ ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי;

- ת"פ (ב"ש) 2003/15 **מדינת ישראל נ' CHENCHOM** (26.10.15) - בית משפט השלום הרשיע את נאשמים 1 ו-2, לפי הודאתם, בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**. נאשם 1 החזיק בסם מתאמפטאמין במשקל 0.5483 גרם ונאשם 2 החזיק בסם מתאמפטאמין במשקל 1.4932 גרם. נאשם 1 הורשע גם בעבירה של הספקת סם מסוג מתאמפטאמין בכמות שאינה ידועה. בית המשפט הטיל על נאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים ומאסר על תנאי. על נאשם 2 הטיל מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ומאסר על תנאי;

- ת"פ (ב"ש) 45048-06-14 **מדינת ישראל נ' סומצאי** (7.10.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** מסוג מתאמפטאמין במשקל 1.886 גרם נטו, הכולל 50 יחידות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים ומאסרים על תנאי;

- ת"פ (אש') 18707-08-14 **מדינת ישראל נ' טונגטאנגאי ואח'** (6.10.14) - בית משפט השלום הרשיע את נאשמים 1 ו-2, לפי הודאתם, בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** מסוג מתאמפטאמין במשקל 15.1153 גרם נטו ו-8 טבליות המכילות סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין, שחולקו למספר אריזות קטנות. נאשמת 3 הורשעה, לפי הודאתה, בעבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. בית המשפט הטיל על נאשמים 1 ו-2 מאסר לתקופה של 3 חודשים ומאסרים על תנאי. על נאשמת 3 הטיל מאסר בפועל לתקופה של חודשיים וחצי ומאסרים על תנאי.

29. ליבוא סמים דומים השוו גם: ע"פ 2992/12 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (14.8.12); ע"פ 7920/12 **מדינת ישראל נ' בן קידר** (30.1.13); ת"פ (ת"א) 39201-05-18 **מדינת ישראל מ' רפאל** (23.6.19).

30. כאן המקום להתייחס לנסיבה נוספת ועניינה ברקע לביצוע העבירות (סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין).



שירות המבחן עמד על כך, כי העבירות בוצעו על רקע החמרה בסמפטומים הקשורים בהפרעה הנפשית ממנה סובל הנאשם והיעדר טיפול פסיכולוגי המותאם למצבו. גם ועדת האבחון עמדה על כך, כי הנאשם סובל מהפרעה אפקטיבית מאג'ורית ובאבחנה מבדלת נמצאה הפרעה על הרף האוטיסטי (להתחשבות בלקות קוגניטיבית, ראו, למשל: ת"פ (ת"א) 37053-04-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.11.18)).

31. ייתכן שאלמלא ההפרעה ממנה סובל הנאשם הייתי קובעת מתחם מחמיר יותר, על יסוד הפסיקה, הנע בין מאסר לתקופה של 9 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית. עם זאת, בהינתן יבוא סם מסוג קוקאין במשקל של כ-2 גרם, החזקת כ-30 טבליות סמים מסוג MDMA ומתאמפטמינים, והרקע לביצוע העבירות בהפרעה ממנה סובל הנאשם, יש לקבוע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

32. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, שיתוף פעולה מלא עם גורמי החקירה, הבעת חרטה וצער וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק. הנאשם גם לא ביצע עבירות נוספות בזמן שחלף; הנאשם מסר בדיקות שתן שנמצאו ללא שרידי סמים; הנאשם עובד אצל אחיו בחברת מחשוב מעל 10 שנים. אחיו העיד לטובתו, תיאר את קשיי התקשורת של הנאשם, והדגיש, כי רוב עבודתו של הנאשם מתבצעת מהבית; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם סובל מהפרעה נפשית וקשיים תקשורתיים ורגשיים. לצד זאת, עושה הנאשם מאמצים לתפקד באופן תקין; כפי שכבר פורט, גם ועדת האבחון עמדה על הפרעת האישיות המאג'ורית ממנה סובל הנאשם ובאבחנה מבדלת צוין כי הנאשם מצוי על הספקטרום האוטיסטי. אכן, היו בעבר קשיים בהירתמות הנאשם להליך טיפולי. עם זאת, שירות המבחן הדגיש, כי הנאשם השתלב בטיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי פרטי לאור מצבו הנפשי ומשתף פעולה עם ההליך הטיפולי; הוגש גיליון רישום תעבורתי, אולם מדובר בעבר מינורי, שאינו ממין העניין. אין בהפסקת הטיפול בתקופת הקורונה כדי לשמש לחובת הנאשם.

33. עיקר הנסיבות עומדות, אפוא, לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות, הלקות על הרף האוטיסטי, היעדר עבר פלילי והירתמות להליך השיקומי.

34. אולם, לא מצאתי כי די בכל אלה לצורך חריגה משמעותית ממתחם העונש ההולם, כהמלצת שירות המבחן. מבלי להקל ראש כלל בהליך הטיפול שאליו נרתם הנאשם, ברי כי מדובר בהליך טיפולי ראשוני והנאשם נמצא בראשית דרכו השיקומית. יתר על כן, גם לא התרשמתי כי יהיה בעבודות שירות כדי לפגוע בנאשם או בשיקומו. כאן המקום לציין, כי למרות שיש בביצוע עבודות שירות כדי לחייב יציאה מן הבית בתקופה זו של פרוץ מגיפת הקורונה, אולם ניתן להניח כי ההשמה היא במקומות השומרים על הכללים הנאותים ולא די בכך על מנת להביא להטלת עונש בלתי מידתי.

35. מכאן, יש להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. לא מצאתי לנכון לפסול את רשיונו של הנאשם בפועל, וזאת משום שלא נמצאו שרידי סם בבדיקות שתן שנערכו לו. עם זאת, יש מקום לפסילת רישיון על תנאי.

36. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 15.7.20 הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.



סוף דבר

37. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 30.12.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
 - ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים;
 - ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים;
 - ד. צו מבחן למשך שנה.
- רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;
- ה. קנס בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.8.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
 - ו. פסילת הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, אם בתוך תקופה בת שלוש שנים מהיום יעבור עבירה מהסוג בה הורשע בתיק זה.

ניתן צו להשמדת סמים.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח תמוז תש"פ, 20 יולי 2020, בהעדר הצדדים.